

No. 9.

3 morsomme Viser.

Pris: 10 Ore.

2.16

Den gemyttlige Alatros.

En morsom Vise om den vidt bereiste Sömand, Peter von Ingenting's vidunderlige Eventyr tillands og tilvands, af ham selv i al Enfoldighed i Trykken befordret under den nu faa yndede og populære Melodi:

„Jeg si'er, Trallallala.

Som Sömand har jeg seilet Verden vidt omkring,
Dg set ganste mange underlige Ting,
Blandt andet, lad mig se, i Kina drak jeg The,
Dg Bro'rstaal med de lystige Kinesere.
∴ For hi aa hei syng op, Tralla, ∴
Ja Bro'rstaal drak jeg med Kineserne.

I Spanien jeg tog mig mangen Apelsin,
Dg stykket ned den siden med den bedste Vin;
Dg i Amerika, ja der var rigtig bra,
For i det Landet frier altid Pigerne.
∴ For hi aa hei, syng op, Tralla, ∴
For i det Landet frier altid Pigerne.

Jeg kunde synge mange lange Garn for Ser,
Men denne Gang jeg Dem nu blot til bedste gi'r,
Alt om den Hændelse som i Ostindien,
En Gang har hent Ser mjuka Tjenare og Ben.
∴ For hi aa hei, syng op, Tralla! ∴
En Gang har hent Ser mjuka Tjenare og Ben.

Paa Eventyr jeg tidt og ofte ude var,
Dg ubi Minde har jeg endnu i Forvar,
Ret mangt et Eventyr, thi jeg som et Havyr,
Paa Landjorden forfjert hveranden Sömand styr'.
∴ For hi aa hei, syng op, Tralla! ∴
Paa Landjorden forfjert hveranden Sömand styr'.

En Aften frydsed' jeg paa Gaderne omkring,
Dg gik og tænkte paa, — slet ingen Ting;
Jeg holdt vel Kurs en Kvart, men ved ei rigtig hvart,
Thi Aft'nen var saa mørk som en egyptisk Nat.
:: For hi aa hei, syng op, Tralla! ::
Thi Aft'nen var saa mørk som en egyptisk Nat.

Da tørnede jeg imod en Kvinde noget hvast,
Men mørkt det var, jeg se ei kunde i en Hast,
Hvad Flag hun havde op, dog i Kvinder er jeg glad,
Jeg tro'de hun var vakker som en Solskinsdag.
:: For hi aa hei, syng op Tralla! ::
Jeg tro'ede hun var vakker som en Solskinsdag.

Jeg løftede høfligt paa min nye, blanke Hat,
Dg sagde: „Froken, de maa ei en saadan Nat
Alene gaa omkring, de finder ikke frem,
Tillad at jeg dem følge maa til deres Hjem.
:: For hi aa hei, syng op, Tralla! ::
Tillad at jeg dem følger maa til deres Hjem.

Hun neiede og Armen min hun derpaa tog,
Jeg stolt med Ho'edet kneiste, med hende bort jeg drog;
Jeg tænkte, Christian du, har Held med dig, min Gut,
Her har du faaet kapret dig en vakker Glut.
:: For hi aa hei, syng op, Tralla! ::
Her har du faaet kapret dig en vakker Glut.

Men da vi vare komne ind udi et Rum,
Dg Lysene blev tændte, ja, da stod jeg stum;
Thi sort som Sod og Blæk stod Megerinden tjæk,
Dg viste sine Tænder mod mig nok saa fræk.
:: For hi aa hei, syng op, Tralla! ::
Dg viste sine Tænder mod mig nok saa fræk.

Men jeg som ellers ikke bruge være bang',
Tog Benene paa Rasken nu og hastig sprang,
Fra denne forte Mo, og streg: „Ala Pineo'!“
Jeg gav mig ikke Tid engang at ta' Adjø.
:: For hi aa hei, syng op, Tralla! ::
Jeg gav mig ikke Tid engang at ta' Adjø.

Danske Piger

Nei! maa jeg en af vore ~~noeste~~ ^{nye} Senter faa,
Med røde Kinder og med Vinene saa blaa.
Ei mod en Skibslast fuld, af Sortinger med Guld,
Jeg bytter bort en endda nordist Pige huld.
∴ For hi aa hei, syng op, Tralla! ∴
Jeg bytter bort en endda nordist Pige huld.

no 77¹¹

Alor Nauteruds Vise.

(Efter Aftershus' Amtsformandskabs Beslutning om
at indføre Titlerne „Frue“ og „Frøken“ for
Gaardmænds Koner og Døtre.)

1.07

Mel. Og denne Vise har ingen Ende.

Og denne Titlen har ingen Ende,
Og denne Titlen skal alle kjende!
Kom bare ikke med Løv og Søl!
∴ Amtsformandskabet har gjort den sjøl. ∴

For hed jeg simpelthen „Nauterua“,
Nu skal dem vakkert faa sige „Frue“;
Og „Ola Mand min“, ja tænk dig du,
Bli'r „Ola Persen til Nauterud“!

Og hu Olea, som gaar og venter,
Nu sikkert hun sig en Frier henter;
For nu er „Jentungen“ Frøken jo,
Saavel som Skriver'ns og Præstens to.

Nu „Dagligstua“ skal bli' „Salonen“
Og Grisehuset bli'r „Pavillonen“,
Og vorfes vesle Potetesmark
Den skal nu herefter hede „Park“.

For tog med Titler man ei det nøiest;
Det hed: „Hils Kjærringa!“ allerhøiest.
Na jo, det bli'r nok lidt Andet nu:
„Min Kompliment til Fru Nauterud!“

Dg endnu høi're i Folketiffen
Vi stiger, naar vi faar Republikken;
Gid bare, at vi maa faa den snart, —
Da bli'r Grevinder vi i en Fart!

Dg Gud velsigne Amtsformandstabet,
Som ryddet unna det gamle Skrabet!
Ny Glands og Hæder det gav forjand
:: Bort demokratifke Fædreland! ::

° Jeg var engang en deilig Suffermo. °

(Af „Abefatten“.)

Jeg var en Gang en deilig, deilig, deilig Suffermo,
Min Lige fandtes ei paa hele denne D.
Faat hver en Ungerfvend,
Da kaldte mig sin Ven,
Dg Alle vilde føre mig til Brudestamlen hen.
Min Rok nu snurrer rundt og rundt og rundt og Hjulet gaar,
I Kaffe-grumset stirrer jeg hver Aften nu og spaar.

Min Frier var en Konge-Konge-Kongelig Lakaj,
Han sukke' og han græb, den Gang han fik mit Rej.
Men Sommeren derpaa,
Hans Bryllup monne staa,
Nu sidder han og klamres med Kone og de Smaa.
Min Rok nu snurrer rundt og rundt og rundt og Hjulet gaar,
I Kaffe-grumset stirrer jeg hver Aften nu og spaar.

Dg derfor raader jeg de Piger, Piger, Piger smaa:
De falske Mandfolks Ord skal Ingen stole paa.
Men vis dem Vintervej
Dg sig dem rastvæk Rej,
Saa slipper I for Børneftrig og megen Hurlumhei.
Min Rok nu snurrer rundt og rundt og rundt og Hjulet gaar,
I Kaffe-grumset stirrer jeg hver Aften nu og spaar.

Tilkjøbs i Bispehandelen paa Smørsalmeindingen, Bergen.

(Rose)